

הערה כללית מס' 3: יישום ברמת המדינה
(סעיף 2): 29.7.1981
CCPR General Comment No. 3 (General Comments)

ראשי התיבות של שם האמנה: CCPR

הערה כללית מס' 3

יישום ברמת המדינה

(סעיף 2)

(המושב ה-13, 1981)

[הערה כללית מס' 3 הוחלפה על-ידי הערה כללית מס' 31]

1. הוועדה מציינת כי ככלל, סעיף 2 לאמנה מותיר בידי המדינות הנוגעות בדבר, מקרב המדינות שהן צד לאמנה, לבחור את דרכי היישום בשטחיהן, במסגרת שהסעיף מתווה. האמנה מכירה בייחוד בכך שהיישום אינו תלוי אך ורק בחקיקה, אם במסגרת חוקה ואם בחוקים רגילים, ושלעתים מזומנות אין די במעשי חקיקה כאלה כשלעצמם. הוועדה סבורה כי חיוני להסב את תשומת לבן של המדינות שהן צד לאמנה לכך שהחובה שהאמנה מטילה אינה מוגבלת לכיבוד זכויות האדם, ושהמדינות שהן צד לאמנה התחייבו גם להבטיח את ההנאה מזכויות אלה לכל היחידים הנתונים לסמכות השיפוט שלהן. היבט זה מחייב את המדינות שהן צד לאמנה לבצע פעילויות ספציפיות כדי לאפשר ליחידים ליהנות מזכויותיהם. הדבר עולה בבירור מכמה סעיפים (למשל סעיף 3 הנדון בהערה כללית מס' 4 להלן), אך בעיקרון, התחייבות זו נוגעת לכל הזכויות שנקבעו באמנה.

2. בהקשר זה, חשוב מאוד שיחידים ידעו מהן זכויותיהם על-פי האמנה (וכשהדבר רלוונטי, גם על-פי הפרוטוקול האופציונאלי) וכן שכל הרשויות המנהליות והשיפוטיות יהיו מודעות לחובות שהמדינה קיבלה על עצמה בהתאם לאמנה. לצורך כך, יש לפרסם את האמנה בכל השפות הרשמיות של המדינה ולנקוט אמצעים כדי שהרשויות הנוגעות בדבר

יכירו את תוכנה במסגרת ההכשרות שלהן. כמו כן, רצוי לתת פומבי לשיתוף הפעולה של המדינה עם הוועדה.